

Publicerad 2012-05-20 21:47 av kerstin skriver

november sluter mina cirklar

sträcker mina armar så högt så högt
tänjer mina gränser
gång efter annan, i liv
mot
lust

som ljuset tränger fram över hustaken
obändigt
dag efter, i ny
mot
längtan

och jag hörde klockorna klämta för livet, för kärleken, för andetagen aldrig glömda, aldrig gömda,
andetagen i ruset av kroppars lusta, längtan, flämtande mot natt. jag sträcker mina armar så långt de räcker.
och med fingertoppars känsla drar jag mina mjuka linjer mot dina. speglar i glans av ljuset i zenit.
november. och snart är cirkeln sluten

det gränsar mot nya rum, där armar fångar
dagens sista ljus mot skymning
vi tänder våra veckor
avdunklar alla rum
aldrig att vi tvekar
vi tänder våra kroppar
i längtan
obändigt,
i ny
i ljus

mot lust

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten